

званіе, призванный ученый по своя та любовь къ наукѣмъ и многосторонныя те знанія, Карпато-Россѣ по мѣсто то на рожденіе то, издаде книгѣ извѣстнѣ на ученыатъ міръ : «*Древніе и нынѣшніе Болгаре.*» Распрѣснато племе на Българскіатъ народъ пріе тая книгѣ съсъ восторгъ. Живо то чувство на затѣпкана та народна гордость горѣщо посрѣшна и ся отговори на живыатъ и огненыатъ гласъ на младыатъ ученъ, кой то я изведе отъ мракъ и забвеніе. Венелинъ свѣрши животь атъ си въ самыатъ цвѣтъ на возрастъ та си, но и тогива бѣше утѣшенъ съсъ пламенно изявленіе на благодарность та отъ Българскіатъ народъ. Внезапна та негова смерть порази съсъ скорбь сѣрдца та на сичкыте Българе, а наймного на Одесскы те. Оныя (Одесскы те) му направихъ памятникъ обработенъ искусно въ Италія, кого то привезохъ въ Москвѣ и поставихъ на Венелинова та могилѣ, въ Даниловъ монастырь. Памятникатъ бѣше воздигнатъ на 20-го Декабря 1842 год. съсъ торжественно богослуженіе и прилично поминовеніе на покойникатъ, кое то бѣше устроено съсъ особенно пристояванье на Българина Денкоглу, кой то живѣе въ Москвѣ. Московскы учены, литераторы, пріятели и зна-